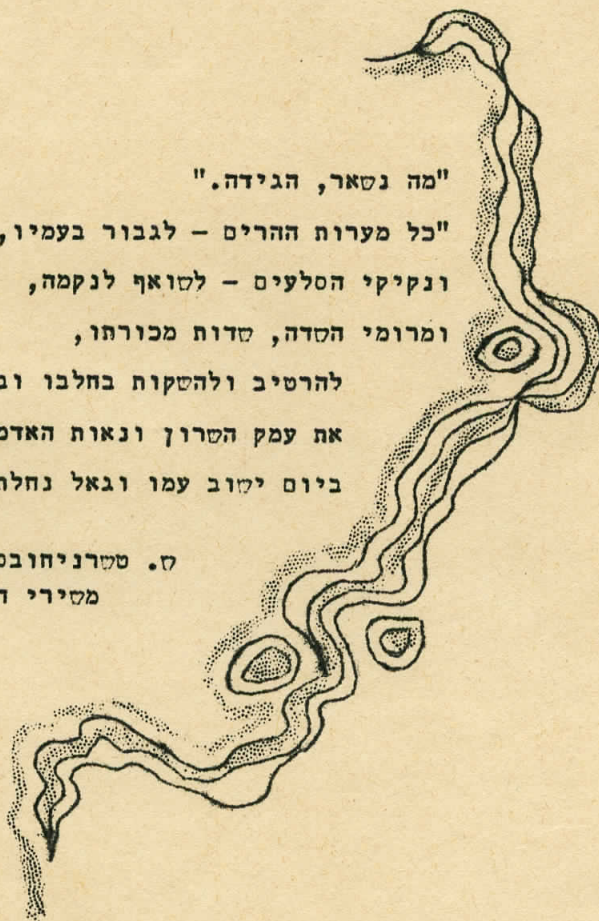

דברי הכפר

"מה נשאר, הגידה."
"כל מערות ההרים - לגבור בעמיו,
ונקיקי הסלעים - לסואף לנקמה,
ומרומי הסדה, שדות מכורתו,
להרטיב ולהשקות בחלבו ובדמיו
אה עמק השרון ונאות האדמה
ביום ישוב עמו וגאל נחלתו."
ח. טשרניחובסקי
משירי הגולים

כפר הנשיא
ז' באב חשל"ז
22 ביולי 1977
מס' 521

פה נשבע

* קבוצה ראשונה של גרעין עמיד ב' הגיעה אלינו השבוע ולפי הרושם נקלטו יפה מאד, במיוחד ע"י בנינו בחברת הילדים. הם הצטרפו לקבוצה קטנה יותר של נוער אמריקני שאומצו ע"י כחוח חרמון וירדן ואף הם מרגישים כאן טוב.

אנו מקווים שגרעין עמיד ב' יצליח לגבש את החברה, ואולי אף המעט לקבל הכשרה כאן, בכפר-הנשיא, לקראת עתידם המשותף. זה כמובן, חוץ מבילוי נעים שאנו מאחלים לחברה.

* נהנים מה"מיני גולף" שלנו לא רק אנחנו ואורחינו, אלא השבוע הגיעו אפילו חברה ממעין ברוך והם שחקו להנאתם. לפיתוח המיני גולף קבלנו גם מתנה (כספית) שהעניקה לנו משפחתם של זמי ושוש.

* האם זכורה לכם משפחת הזמרים ממנצ'סטר - אב, אם ושלושת ילדיהם שהופיעו בשירה לפני כשנה אצלנו במועדון? קרוביהם הגיעו השבוע ובאמתחתם שי לשני הגנים: לכל אחד מערכת גדולה של "לגו".

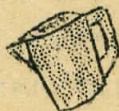
* שירה פק קבלה תוצאות המבחנים והעבודות שהגישה באורניט, בסיום שנתיים קורס של מכינה ליהדות וגננות. היא סיימה בהצלחה ועל כך תבורך.

* עליזה נמלי חזרה אחרי העדרות של כ-3 חדשים. ברוכה הבאה עליזה.

* ילדי ביה"ס המקומי בילו השבוע בתל דן. והמחשבה של המים הצוננים של נחל דן משרה לי מצב רוח טוב בימים לוחטים אלה.

ובכן שבת שלום

יעל נ.

כמה מילים בקשר לכלים בחדר-האוכל

קומקומים

היום אי אפשר להשיג קומקומים מנירוסטה. אי לכך החלטנו לקנות ספלים גדולים יותר מאלה שכרגע בשימוש בחדר האוכל. אנו מבקשים מהחברים שמסתפקים בספל אחד של מסקה, להסתמס בספלים הגדולים, ואלה חברים שזקוקים ליותר מאשר כוס אחת - אנא הסתמסו בספלים הישנים ובקומקומי הנירוסטה.

ושוב! אל נא תוציאו קומקומים וכלים מחדר האוכל.

תודה

הלן

גם בקיץ אנכלים - אבל מי יודע כמה?

כדי שנוכל לעסור אינפורמציה שבועית לאקונום ולמרכז חדר-האוכל, אנו מבקשים מחברים להמשיך לרשום כל שבוע את מספר בני המשפחה שלא יהיו בבית ואת מספר האורחים (כולל תאריף בואם ויציאתם את הקיבוץ).

נסע

על חברים - קליטה - וסטטיסטיקה

לקראת האסיפה האחרונה, שבסדר יומה היה סעיף "קבלת חברים", נתבקשתי למסור כמה נתונים סטטיסטיים. מחוסר זמן זה לא יצא לפועל ולכן מאמרי היום. מאחר שהקבוץ שלנו הנו יצור דינמי שלובש צורה ופושט צורה, הנני צריך לציין שהמספרים הבאים בכוונים ליום 15.7.77, שעה 2400.

האסיפה לפני כשבועיים היתה ה-93 במספר שדבר בה על קבלת חברים. אליהן יש להוסיף אלה, שבהן היה נושא הדיון פתיחת או סגירת הגרעין, קבלת מועמדים, קליטת עליה וצורתה וכו' וכו'.

מתוך האסיפות האילו היו 2 שבהן קבלנו גרעינים בשלמותם: ביום 29.6.47 התקבל גרעין ההכשרה "שמריהו" לגרעין המייסדים, שהיו אז עוד בהכשרה בכפר בלום; וביום 3.2.57 הוחלט על קבלת ההשלמה מהתנועה באנגליה, היא "גרעין ה' הידוע, שחגג בימים אילו, ללא ציון מיוחד, את יום שבת העשרים להצטרפותו אלינו (ויובא הדבר הזה על תיקונו בזה). ביתר 91 האסיפות התקבלו 278 חברים (במוצע 3.1 חבר/אסיפה). השיא בקבלת חברים יחד מגיע לאסיפת יום 29.10.49 שאז התקבלו 11 חברים; אחריה צועדות במשותף האסיפות של יום 1.1.55 ושל יום 20.7.68 שבהן עברו, בכל אחת, 10 איש ואשה ממועמדות לחברות.

בספר החברים, שמחזיקים לפי הוראות ברית הפיקוח, רשומים כיום 452 שמות, שמתוכם במחקר 220: עזבו 209 והיו 11 פטירות (ליאון, חנו, בלקי, נינה, אסתר, גלעד, שלום, דוריס, שושנה, אריה, ולואי זכרונם לברכה).

לפי האמור לעיל יש כיום במשק 232 חברים. אם נחלק אותם לפי סדר מוצאם מתברר שהגיעו חברים למשק בשתי קבוצות עקריות: בעליית גרעיני המייסדים (1946-1950) ובגרעין ההשלמה (1957-1962). יתר החברים הגיעו כבודדים וכל אחד בא לדיון בצפוד לפני קבלתו. להלן פירוט החברים לפי גרעיני ההכשרה:

שט הגרעין	הגיעו למשק	בשאר כיום
1946-1950: הכשרת דוד אידר :	39	13
" גורסי ליז :	40	22
" "שמריהו" :	43	15
	122	50
1957-1962: גרעין ה' :	49	27
		55%
		41%*

*למען האמת יש להוסיף למספר זה את אלו מהמייסדים ששוכנים עדן לידנו, ואז יהיה מספרם 58, דהיינו 48%.

בנתוח קליטת חברים מתוך קבוצות מאורגנות ששהו במשק בקבל תמונה פחות מלבנת:

1. מקבוצת הזוער 1 "בטיעים" :
 2. מקבוצת הזוער 2 "איתנים" :
 3. מקבוצת הזוער 3 "אלונים" :
 4. אולפן כפר הנשיא (כל המחזוריים) :
- 0 - נשאר כיום 1 (14%)
 1 - נשאר כיום 1 (100%)
 35 - מהם ישנם כיום 15 חברים
 ועוד 1 מועמד (46%).

ובחזור כעת לסקור את ה"יש" שלנו: 232 חברים - הדבר הראשון והבריא שבולט לעין הנה העובדה שלא קיים פער גילים בין חברי המשק, כי אם בחלק אותם לפי גילים בקבל את התמונה הבאה:

שכבת המייסדים	1	: 1910-1915
	8	: 1916-1920
	55	: 1921-1925
	38	: 1926-1930
	28	: 1931-1935
שכבת ההשלמה	25	: 1936-1940
	20	: 1941-1945
	36	: 1946-1950
שכבת הבנים	20	: 1951-1955
	<u>1</u>	: 1955-1960
	232	ס"ה:

כמובן שזו חלוקה סכימטית כי יש חפיפה מסוימת בין הקבוצות השונות, אבל המגמה ברורה: מסתמנת התבגרות הקבוצה.

ובסוף כמה מלים על האוכלוסיה הכוללת הנמצאת כיום בקבוץ שלנו כיום הקובע (ראה תחילת המאמר):

אוכלוסיה זו מנתה 620 בפש, המתחלקים כך:

232	חברים
	מועמדים 12
76	בנים שטרם הגדירו עצמם <u>64</u>
314	מאומצים (צה"ל ולימודים
24	הורי חברים
175	ילדי המשק (עד סוף י"ב)
183	<u>8</u> ילדי חוץ

30	זמניים: אולפן (מחזור 24)
52	מתנדבים (חודש ומעלה)
7	אורחי הב' הילדים
	אורחים בתפקיד חוץ
5	(צה"ל, ביח צפת)
1	הכשרה מקצועית
	שכירים (אחות, רופא שיניים,
4	מורה, "הבונים")
99	ס"ה אוכלוסיה:
*620	

* מתוכם 19 שלא מבני דת משה.

יצחק עדר.

חוק הארכיונים

בעקבות "מסע התעוררות" מתארגנת אצלנו אפשרות היסטורית ליסוד חוג ארכיאולוגיה ברשותו של ויקטור פ. אתרי הסביבה הקרובה יהיו את בסיס פעילות החוג ובשלב ראשון הוצע לנו ע"י אישים באגף העתיקות להשתלב במסגרת הסקרים האזוריים ולערוך סקר מקיף סביב המשק. זה כולל: מיפוי ומדידת האזור, מציאת כל האתרים בו, ביקור וסיקור כל אתר ואתר, ומדידתו, קביעת תאריכו המשוער עפ"י ממצאים שטחיים. אם התעניינות החברים תצדיק קיום החוג ניתן להזמין כמה מבחורי אגף העתיקות ולשמוע הסברים נוספים מפיהם. כל המעוניין יפנה לויקטור ובקיים ישיבה ראשונה פרה-היסטורית. זאבי ביצן.

ספרים

אני אהיה בחופשה מתאריך 27.7 - 7.8, ולכן הספריה תהיה סגורה במשך היום. הספריה תהיה פתוחה בימי א' ו-ב' כרגיל.

לר ס.

מכתב זה מיאיר הגיע אלינו לפני כמה שבועות, אך מתוך חוסר אפשרות
לדפוסו אז, אנו רק עכשו מעבירים אותו לעלון. יאיר הגיע בינתיים
לארצות הברית.

הוראי 14.6.77

לכולם שלום!

במרחק של 4500 ק"מ מערבית לחופים המערביים של ארה"ב נמצאת "הוראי" -
ולכל אלה שלא יודעים - היא המדינה ה-50 בארה"ב. היא מורכבת משבעה איים
עקריים פלוס עוד מספר איים קטנטנים מסביב. הבירה "הובלולו" נמצאת
באי בשם *NAHU* ולכל יתר האיים יש עיר או עיירה שמשמשת בתור מרכז לכל
עסקי המסחר, תחבורה וכו'. ט"ה מספר התושבים בכל האיים יחד עולה על
850,000, אבל הרושם הוא שיש הרבה יותר וזה בגלל המספר העצום של תיירים
שבאים להוראי בעקר מארה"ב.

אני החלטתי שלבקר בכל האיים אי אפשר ולכן אתמקד באי אחד ואחרון
אותו היטב. בחרתי באי הדרומי ביותר (הקצה הדרומי שלו הנו הנקודה הכי
דרומית בארה"ב) שהוא גם הגדול ביותר. שמו הוראי - וברובו הוא לא
מ אוכלס. שטחו של האי הנו קצת יותר ממחצית ארץ ישראל שלפני 1967.
קצת גאולוגיה על הנוצרות האיים. שרשרת האיים של הוראי נחשבת ל"מודרבית"
(בלשון גאולוגית). גיל האיים הנו בטביעות מיליון שנה וזה צעיר למדי
בהשוואה למאות מיליוני שנים שיתר היבשות קיימות. ההסבר של ה"מומחים"
הנו: בערך לפני מיליון שנה נוצר לחץ עצום של פעילות וולקנית בקרקעית
האוקיינוס השקט, בעומק של ששה ק"מ, בקר שמשתרע מיפן עד לבערר איפה שהאי
הוראי נמצא כיום. הלחץ הנו"ל התפרץ במספר מקומות (כל זה תחת פני הים)
שמשך הזמן הפכו להרי געש פעילים תת מימיים. משך השנים (מאות של אלפים)
הרי הגעש האלה גדלו וגדלו - כתוצאה מהלבה שנשפכה החוצה ולאט לאט הגביהה
את ההר - עד שלבסוף ההרים האלה צצו מעל פני הים. עקר הפעילות הוולקנית
התרכזת במקום שאיי הוראי נמצאים בו כיום אבל אפשר למצוא אפילו היום
שרידים של הרי געש, שרק הצליחו לצוץ כמה מטרים מעל פני הים ואז חדלו להיות
פעילים, בין הוראי ליפן.

ובכן, אחרי שכולכם יודעים את הרקע, בוא נגש להווה. כיום האי
הוראי כולל בתוכו שלושה הרים עקריים. שניים לא פעילים כבר כמה מאות
שנים, אבל אחד מהם הנו הר הגעש הפעיל ביותר בעולם. גבהו 4500 מטר וכולו
(כמו יתר ההרים באי) תוצאה של פעילות וולקנית - עם התפרצות מהירה (כאשר
ראש ההר מועף לכל הכיוונים, תחת לחץ מלמטה, ואז יש קרבנות), ועם התפרצות
איטית, כאשר הלבנה פשוט פורצת החוצה ונשפכת כלפי מטה ותוך מאות ואלפים
של שנים מגביהה את ההר עוד ועוד. ההר הנו"ל (שאגב שמו מאובלהואה)
מתפרץ כל כמה שנים כאשר כל פעם זורמת לבה למשך מספר שנים ללא הפסקה. ההר
הנו"ל שקט כבר שלוש שנים וכל רגע הוא עלול להתפרץ. אני לא הצלחתי להגיע
המשך בעמוד

המשך מכתבו של יאיר:
לפסגתו כי אין כביש אפילו לחצי הדרך. אבל האטרקציה במצאת למרגלות ההר.
לפני כמאתיים שנה הלבנה מצאה לה מקום חדש להתפרצות ומאז היא פורצת
בכמויות פבטסטיות במקום החדש. המקום הנומקד התיירות מספר אחד של האי
ובצדק. ראיתי הרבה בופים בפלאים, אפילו עוצרי נשימה. אבל מה שרואים במקום
הזה - הוא מעל ומעבר לכל מה שראיתי אי פעם בחיי. תארו לכם מכתש ענק בקוטר
של חמישה ק"מ, בעומק של 200 מטר, כאשר הקרקעית כולה מכוסה בלבה מתקופות
שונות. ובמרכז המכתש הזה במצא עוד מכתש, שעמקו 300 מטר!! ובקרקעיתו לבה
שחדלה לזרום לפני כמה חדשים!! לא היה לי המזל לראות פעילות וולקנית, כלומר
לבה שזורמת, אבל גם ככה המראה כמו בלקח מתמונות של הירח. שמו של המכתש
"קילאוראה קאלדרה" ושמו של המכתש שבמרכזו "האלמאורמאור". במשך יום שלם
טיילתי ברגל בתוך הלבנה הזאת, כאשר צריך להזהר איפה ששמים את הרגל כי
לפעמים הלבנה כל כך רכה שאפשר ליפול לתוך בור וכיוצ"ב. הלבנה במקומות רבים
חמה עדין ואדים יוצאים מכל מקום. בשבילי אישית זו היתה חוויה בלתי רגילה
בעקר אחרי שנזכרים בכל טיולי התבועה והצבא למיניהם כאשר מטיילים באזורי
המכתשים ושומעים את כל ההסברים המפולפלים של המדריכים על תופעות שהתרחשו
לפני ביליונים של שנים, וקשה לתאר ולדמיין והנה באים למקום ורואים את
התופעות קורות ישר מול העיניים ולפתע מבינים עד כמה הטיולים הב"ל חשובים
ומועילים. דבר נוסף שהרסים היה הארגון המדוקדק של שמורת הטבע במקום. בגלל
הסכנה של התפרצות כל רגע מהמכתש (המקומיים ספרו לי שהם צופים התפרצות
במשך החודש הקרוב בגלל העשן שמתחיל לצאת מכמה מקומות), יש מערכת אזעקה
והצלה באזור שפועלת בסיוע הליקופטרים וכו'. אפשר לראות סרט של 12 דקות
על מבנה הרי הגעש והסבר קצר על אופן הפעילות של הלבנה בצורותיו השונות.
אני יכול לממשיך ולספר כאן על המכתש הב"ל והתופעות מסביב (כגון
לבה שמכסה כבישים כל כמה שנים - והצורך לבנות כבישים חדשים כל הזמן -
כמו השטפונות בסיני), אבל אין מקום ואין מלים לתאר את המהאה.
כאשר המזל במצא לצדך כל דבר יכול לקרות וזה כנראה מה שקורה אתי. אני
טיילתי בטרמפים בהוראי ותוך כדי אוסף בדיד של מזלות מצאתי את עצמי אורח
כבוד בבית של כמה צעירים (עם ילדים) בעירה יפהפיה וחלומית בשם קאילוה.
ולא רק זה. מכל ימות השנה יצא לי המזל לבוא דוקא בסוף שבוע הכי קדוש
של ההוראים. שמו של היום "יום קומהומאוב" - ביתן ע"ש המלך ההוראי המפורסם
שלחם שאיחד את האיים לפני כמאתיים שנה. וכך כל שנה ב-11.6 מתקבצים כל
תושבי האיים בכמה עירות מרכזיות וחוגגים. לזר כמוצ (חושבני שהייתי
הישראלי היחיד במקום...). הכל היה בחזקת אגדה. אני מתאר לעצמי שרובכם
קאיתם שירה ורקודים "האוראיים" בסרטים וכו'. תאמינו לי שזה כלום לעומת
מה שנאמת מתרחש על האיים האלה, פאשר הם חוגגים. הכל התחיל בבוקר בתהלוכה
מסורתית עם כל מיני תלבושות מסורתיות - קצת מזכיר את "פורים שפיל" במשק

והכל באוירה של קרביבל (אגב, שכחתי לספר שהכל מתרחש ליד שפת הים, שמש הוראית, ומאות תושבים מסביב). אחרי התהלוכה הולכים לחזות במירוץ "קבו" (הסירות הצרות והארוכות), כאשר כל העירה שואגת וצורחת לעידוד הקבוצה המקומית שמנצחת כמובן. אחרי זה טיור קצר בתוך המקדש המקומי (ההואיט התנצרו לפני כ-120 שנה אבל יהד עם זאת הם שומרים על יחודם והרבה מהאמונות הספלות שהיו קיימות לפני 200 שנה קיימות גם היום). והסתובבות בתוך שוק צפוף מאוד של מאכלי תאווה שלא מהעולם הזה (לא אפרט - הקבאה תאכל אתכם), ואחרי זה העקר - שש (6) שעות רצופות של מוזיקה וריקודים בבצוע טובי המוזיקאים והרקדניות של הוראי. איך יצא לי המזל להיות דוקא השנה ולראות את זה? אין לי מושג. לבסוף ולתאר את המוזיקה ואת ההרמוניה המופלאה של קולותיהם הגבוהים הוא דבר בלתי אפשרי. מה שהרשים אותי יותר מכל היה הריקודים בבצוע הבנות. הן רשאיות לרקוד לפני שהן יולדות ילדים ואחרי שהן גמרו לגדל משפחה - לא באמצע. הריקודים מבוצעים לרוב ע"י הבנות היפות ביותר, ותאמינו לי - רוב הבנות כאן יפות... אז תארו לעצמכם מה מתרחש בריקודים!!! הכלים שמלווים את הרוקדות הנם תופים וזמר אחד או שניים והרוקדות עצמן שרות לעצמן פלוס מדי פעם הרקדנית הראשית בותבת קריאת כיוון שבאה אי שם מעומק הלב. הריקוד מתחיל בשקט ובתנועה איטית וגלית של הרגלים והירכיים. תוך כדי הריקוד הן נכנסות למן טראנס כאשר כל הגופות זזות יחד ויוצרות גוף אחד שמתנועע לקול התוף בקצב אדיר. ותאמינו לי שאי אפשר לשבת בשקט כשזה מתרחש לפני עיניך במרחק של 3 מטר!!! יש להם גם תזמורת מקומית פלוס זמרת עם קול אלוהי והם מטיימים את היום בשירת ההמנון של האי - כאשר כולם מצטרפים. טוב - אין לי מלים לתאר, במיוחד לא בכתב.

מחר אני ממריא ללוס אנג'לס ולטיור של מספר חדשים לארה"ב אבל לעולם לא אשכח את המקום הזה. כל מי שראה את הריקודים האלה ושמע את המוזיקה שהם מבגנים (הכוונה לא למה שהם מציגים לתיירים כל ערב באיזה מלון מפואר אלא לשירה ולריקודים האמיתיים שהם מציגים לפני תושבי המקום פעם פעמיים בשנה) לא יכול שלא לחוש משהו חם מאוד כלפי התרבות השקטה והפשוטה של תושבי הוראי. והבשים כל-כך יפות...

אני רק מקווה שהאמריקנים לא יהרוס את היחוד של תושבי המקום. לאלה שמתכוונים בעקבות הסיפור שלי לבוא לטייל בהוראי - זה לא רחוק ואחרי שמטילים בביר זילאנד אפשר לקפוץ לכאן לכמה ימים... מזג האוויר נעים ושמש זורחת כל ימות השנה...

להת' יאיר.

אישל שתייה באגרת

פעם הכרתי איש אחד, סתם איש, בלי שם, בלי כתובת - איש לגמרי

לא מיוחד. ראיתיו בבוקר, ראיתיו בצהריים, אף ראיתיו לפנות ערב. תמיד היה מבט של חיפוש בעיניו. תר הוא אחר משימה. רצה הוא בשט, הפץ הוא בכתובת - חלם הוא על יחוד. כך חזרה ונשבתה אותה תמונה אך מעת לעת היה מבטו חמור יותר והרצון הציבט מעיניו עז יותר. ראיתי בפניו הכל וידעתי: אם לא ימצא מוצא לצרה יחמיר מצבו. חפצתי לעזור לו ולא ידעתי כיצד. עלו במוחי מספר רעיונות אך כתמיד - דחיתי אותם ולא היו לתועלת. והנה בבוקר אחד, אבי רואה שהשתנה דבר מה בפניו. תהיתי לפשר הדבר והתחלתי לחקור. גיליתי כי האיש מצא לעצמו חלקת אדמה. קטנה היתה ומלאת טרשים - אבנים היו בה לאין ספור. תחילה סימנה ולאחר מכן היה עוסק בסיקול. התפלאתי למעשה שכן בקושי הצלחתי להבחין באדמה מבינות לאבנים. כשפגשתיו לעת צהריים, היה כבר מבטו שונה בתכלית. החלה מסתמנת בעיניו תקווה. כאילו בעלמו מעל פניו כל אותם סימני שאלה שהיה לוקח עמו לכל מקום. הרגשתי וטובה. בידעי כי טוב לו הבהתי לו במוחי וכמעט שלא שמתי לבי אליו יותר.

באחד הימים, בעברי על פניו, רואה אבי זוהר גדול. אושר שלא ידע גבול. לא הצלחתי לגבור על סקרנותי ושאלתי: "מה לך, מדוע שמחת כל כך?" הוא ענני: "יש לי גבה" ולא הוסיף. אמנם, היתה זו הפעם הראשונה ששמעתי מדבר אך בכל זאת הקודש אותו העביק למשפט זה עשהו כאילו היה לקוח מן התפילה. חתתי לעצמי - עד כמה יכול אדם להתרגש מגבה. בסך הכל כמה צמחינו יפים שפורחים ליום אחד וכל שאר ימות הטובה טרויט הם בתרדמתם.... ידעתי כי לאנשים טובים תחביבים אשר להם יקדישו כל מרצם וזמנם, אך בכזו יראת קודש לדבר על אותה אדמת טרשים - התקשיתי להבין. גמרתי אומר לשים פעמי אל עבר אותה "גבה".

והנה, כבר בהגיעי לקרבת אותו מקום חשתי בשובי הרב שהתרחש שם. כל האזור המה ציפורי שיר ולמקום היתה מין ארירה שלא אדע לתארה במלים. המשכתי לצעוד כשאני מוקסם ורוגש כולי. בעצמתי לפני אותה רחבה מתוחמת ולא יכולתי לגרוע את עיני מן המראה. גבה כזו לא ראיתי מימי. כה מקורית היתה, באה ושובת עין. לא היה זכר לטרשים וכל סלע שנותר - כאילו תוכנן במיוחד לפרח שגדל לצדו. מלאכת מחשבת בכל מובנה. כה ברגש הייתי, עד כי לא יכולתי לעזוב את המקום לשעה ארוכה. לבסוף כשהחשין העתקתי רגלי מפנת הקסם ואמרתי לעצמי: "אני חייב לומר לו את אשר על לבי...". פגשתי סוף סוף והמטיתי עליו מטר של שבחים ותהילות. הוא רק הנהן בראשו בענווה והמשיך בדרכו. ספרתי על חיותי לחברי ואף הם סרו אל המקום

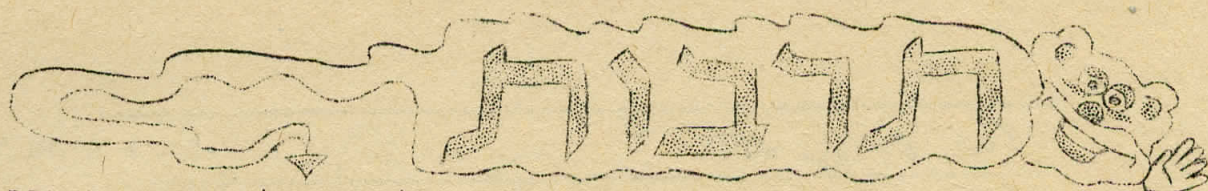
10

המשך: משל שהיה באמת.

אשר עליו דברתי. כולם היו מוקסמים. הכל דברו בגינתו. זו הפכה לבושאה הקבוע של כל שיחה. לפתע היה איש שלנו לבעל שם, פתאום היתה לו כתובת. סוף סוף היה זה איש מיוחד - הכי מיוחד. עקב ההתפתחות הזאת הכל רצו בקר-בתו. בעיני גינות היו שואלים לעצתו וכלם ראו בו כליל השלימות. אך הוא נשאר עניו כשהיה - כמעט נחבא אל הכלים...

מסתבר כי לא הכל אהבו את גינתו זו. חששו הם מפניה, שהרי תמיד חששו מן המושלם והיפה שכה חסר להם. החלו בשמעים לחשושים בדבר איזה פגם בגינתו. היו שלחשו שהוא מגדל בגינתו צמחים ארסיים. היו שהרחיקו לכת ואמרו שהלה מוליך את כולנו שולל ונחבה שאבו רוחשים אליו אבו רק שמים עצמנו ללעג. לא רק ליחשו, היו אף כאלה שהחציפו פניהם ונשאו קולם ברמה, בהפכם שמועות חסרות כל שחר ל"עובדות קיימות" שהכל "יודעים" אודותן. אף היו כאלה שהרחיקו לכת עוד יותר והיו מאספים "עובדות טריות" ככל שתהיה ידם משגת. ואז באה הנסיגה. ראיתי זאת בעיניו. הכעס לא תר אחר משימה. הוא חפש חברים. מסתבר שקשקה עליו המלאכה, והפרחים, ראה זה פלא, הפרחים כאילו נפגעו מכל הלחששת הזו. אט אט אחזו בהם מחלות והם החלו בובלים וקמלים בזה אחר זה. בראות הצפרים את הדכאון הנורא הזה, טרו אף הן מן המקום, ותעופנה לכל רוח. החלקה שידעה שעות כה יפות החלה שוקעת בשממון הנורא. כשהייתי רואה אותו הייתי חושש להביט בעיניו. אורית העצב והאכזבה אפפה אותו. מכל עבר. היחוד שכה רבות עמל למעבו סר והלך ממנו. אף הכתובת שהיתה ידועה כמעט לכל, החלה נורחת מן הזכרון, והוא שב לאלמוגיותו. שמו, כן, אף שמו נטשו והותירו לבדו - סתם...

פעם הכרתי איש אחד, סתם איש, בלי שם, ללא כתובת. איש לגמרי לא מיוחד. אך פעם, פעם היתה בו תקוה - היום היא איננה. פעם היתה לו גבה - היום שממון ובור סביב. ותמיד כשאני רואה אותו אני משפיל את עיני, נצבם בי לבי. שואל אני את עצמי, מדוע זה אינני מקים צעקה גדולה, שהרי בגרם כאן עוול, אנשים חרצו דינו של אדם בלשונם בלבד. כאן הנחמצה האמת. פעם הכרתי איש אחד שנאכל ע"י חברה שלא ידעה להניין את אשר אכלה. חברה שלא יכלה להכיל בתוכה דבר חדש אשר למרות שיפה אותה וחזקה - חששה היא מפניו. אך לא די היה לה בחששות - כלתה היא בו את כל זעמה - והיא תחזור ותכלה זעמה בכל יופי ש"יאיים" על שלמותה. הכרתי פעם איש, מזמן לא ראיתיו, מסופקני אם אראה אותו פעם....

בשבוע שעבר בשמט בטעות הקטע הבא מתוך הלקחים של יום ההתישבות:
 מה שחשוב כאן הוא התנהגות הקהל בערב זה. שלוש שורות הילדים שישוב
 ליד הבמה הזכירו לבו, שפעם היה נוהג אצלנו, שילדים יושבים בתכניות
 כאלה ליד הוריהם. בראה לי שצריך לחזור לנוהג זה. הילדים שקמו וטילו
 באמצע השירה, אפילו לא היו מודעים לכך שמשוהו לא בסדר בהתנהגותם. אני
 מקוה שהורים שבעתיד ישובו ליד ילדיהם יוכלו להסביר להם (לא באמצע ה-
 שירה...) מדוע לא מדברים ולא מטיילים כאשר מישוהו מופיע.
 בעיה נוספת הכרוכה בערב החג היא בעית ריקודי העם שמשוהו מה
 איבט מקיפים חלק מספיק גדול של האוכלוסיה ועל כך צריך עוד לתת את
 הדעת.

קבלת השבת בערכה באוירה חגיגית ובתנה לבו הזדמנות חוזרת לשמוע
 על רגל אחת משהו מימי ראשית הקיבוץ.
 בפיקניק של יום המחרת הושקעה עבודה רבה מאוד (הכנת המזנות בשקיות,
 הבאת המזון לבריכה, ועוד), ויש לברך את כל אלה שעסקו במלאכה זאת.
 יחד עם זה עלינו למצוא דרכים למנוע את ההתבטלות ההמונית על המזון
 (האם זה הפחד שמא לא יהיה מספיק?). בדמה לי שבקבוצ גדול כשלנו, צריך
 לחשוב על חלוקת האוכלוסיה לקבוצות, ובאופן זה לטפק את המזון (כפי
 שעשינו ביום העצמאות, וכפי שעושים בחגיגות בר מצוה).
 סה"כ חשוב עכשיו להפנות מבטנו לשבת השלושים שהתחילה כבר לפני
 שבועיים ולהתארגן לפעילות מתאימה.

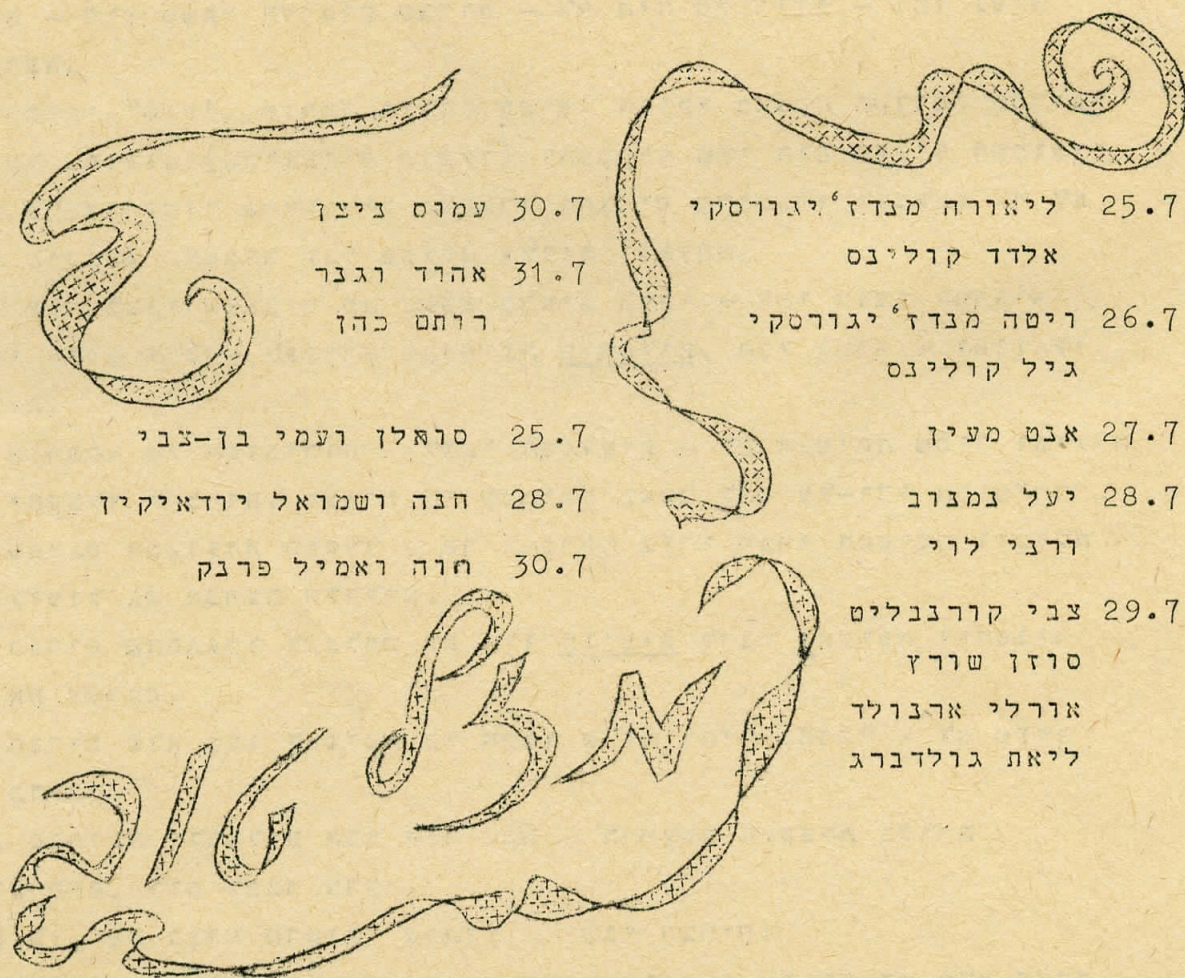
תשעה באב, היום בו חרבו בית המקדש הראשון והשני הוא מועד בעל
 חשיבות היסטורית לעם ישראל. 2000 שנות גלות (למען הדיוק 1878 שנים
 מחורבן הבית השני בשנת 70 ועד הקמת מדינת ישראל בשנת 1948) - בתוכם
 בצל הטראומה של החורבן, תוך שאימה משיחית לשוב לציון וקיום מסגרות
 חברתיות תרבותיות ודתיות אשר שמרו על העם חסר המולדת מפני הכחדתו.
 עם אחוז ירוטלים לפני 10 שנים החלו להשמע קריאות בדבר הצורך
 לבטל את צום תשעה באב, שכן עתה "הר הבית בידינו" (מוטה גור פרק ג'
 פסוק 17). צום תשעה באב לא בוטל, כידוע. אולי אחת הסבות לכך היא
 שעדיין יש מקום לזכור את האסון הלאומי שקרה לעמנו.
 עד כמה שזכור לי - מעולם לא ציינו את המועד הזה בכפר הנשיא.
 החופש הגדול גורם לכך שבית הספר אינו עוסק בציון התאריך. עד כדי כך
 שאצלנו התקיימו בעבר אפילו פיקניקים באותו היום - לא מתוך כוונה
 להכעיס אלא מתוך חוסר ידיעה ומחשבה...

השנה, בעקבות כנס רכזי תרבות ועידוד שקבלתי מוועדת החגים הביין-קיבוצית, החלטתי לנסות לציין את התאריך בדרך כלשהי. כמה גישושים קודמים לא עלו יפה, ובעת כתיבת סורות אלה יש בידי "כמעט הבטחה" של נחום סולומון שיבוא להרצות בפנינו בערב חשעה באב (מוצ"ס 23.7) על הטראומה של החורבן בפסיכולוגיה של עם ישראל, והשלכותיה עד היום הזה. נחום סולומון מרצה להסטוריה יהודית במסגרת קצין חינוך ראשי של צה"ל, וגענה להזמנתנו לבוא לכאן משום שלדבריו הכנסת האורחים של כפר-הנשיא מוכרת לו לטובה. במדור ההרצאות של האחד שמעתי עליו המלצות טובות ואני מקווה שיהיה לנו ערב מעניין.

* שבוע לאחר חשעה באב, חל חמיד טו' באב. לאחר האבל באה הנחמה (זבת נחמו), וטו' באב עוד בימים קדמונים היה קסור במחולות הבנות בכרמים.

אנחנו לא נחולל בכרמים, אלא בבריכת הסהיה, ויש עוד בתכנית כמה הפתעות. על כך - בשבוע הבא.

חמר וולפין

זה מדאיג אותי

חטפתי "שוק" במוצאי שבת באסיפה כשהוחלט לא לקבל את סיד וגילדה לחברות.

כדי להסביר את עצמי, אתחיל בתיאור של מה בעצם קרה - לפי התפישה שלי. לפני שלשה שבועות כשהובאה לפני האסיפה בקשתם של סיד וגילדה להתקבל לחברות, נודע לנו שיש כל מיני שמועות לגביהם אשר עלולות לפסול אותם. הוחלט לדחות את ההכרעה, ולמחרת התקיימה ישיבה של המזכירות שאליה הוזמנו כל "הנוגעים בדבר". כתוצאה מישיבה זו במסר לנו כי לכל השמועות אין שחר ושכבראה אין שום סיבה אובייקטיבית לא לקבל אותם כחברים.

אני מזה הבנתי שהפרשה חוסלה - ובאתי לאסיפה בלי שום חשש לגבי ההכרעה, ז.א. הייתי בטוח שהם יתקבלו. כנראה עוד הרבה חברים חשבו כמוני - כולל אלו שלא באו לאסיפה, אך בהחלט היו עושים את המאמץ אילו היו יודעים שההכרעה לא בוורה. באסיפה עצמה - חוץ משתי הודעות קצרות - לא היה כל דיון - ואז בפלה ההכרעה.

כן: חטפתי "שוק". כנראה הייתי תמים. הבנתי באספה הקודמת שמדובר רק על שמועות (שבינתיים חוסלו) והמסקנה שלי היא שענין השמועות היה כ"מסך עשן" שמאחוריו הסתתרו החברים שהתנגדו לקבלתם. אך לא היו מוכנים להסביר לנו בצורה גלויה ופתוחה.

עוד לפני שאסביר מה בעצם מדאיג אותי - אני רוצה להדגיש שאני מודע לגמרי לעובדה שמבחינה פורמלית, הכל בסדר - ואין לי טענות.

א) הודעתה של המזכירות - לגבי השמועות - לא הבטיחה שסיד וגילדה יתקבלו לחברות. נודע לי שאפילו באמר להם על-ידי המזכירה שאמנם השמועות חוסלו - אך ההכרעה בידי חברי האסיפה ויכולה ליפול גם הכרעה שלילית.

ב) חברים שהתנגדו לקבלתם לא היו חייבים לדבר באסיפה ולהסביר את עמדתם.

ג) חברים שלא באו לאסיפה כי חשבו ש"זה יהיה בסדר" - לא פעלו כהלכה.

כן, מבחינה פורמלית הכל היה כשר - ההחלטה התקבלה בצורה דמוקרטית, ויש לכבד אותה.

ואם כן, מה בעצם מדאיג אותי? שני דברים:

1) סיד וגילדה הם חברים שלי - הרבה שנים - אך החברה שלי דחתה

(המשך....)

אותם. מה הם עשו? או מה בן-אדם צריך להיות כדי להתקבל

לחברות?

(2) מה קרה לנו כחברה שאנו לא מסוגלים לדון יחד בגלוי על מי לקבל כחבר ומי לא? מה לא בסדר בצורה שאנו מחליטים על קבלת מועמדים לחברות?

לגבי הדבר הראשון, יש לי חשש שיש יותר ויותר חברים בכפר הנשיא שגורסים שרק בן-אדם "מושלם" יכול להיות חבר בקיבוצנו. אם למועמד יש בעיה - או חולשה - או לא מתנהג "בדיוק כמו שצריך" - זה לא בשבילנו. אני מציע שכל אחד מאתנו יסתכל בעצמו - אתה בלי בעיה? אתה בלי חולשה? כלנו חייבים להתנהג באותה הצורה? לחברים שהצביעו בגד: תמצאו בא דרך להסביר לי שאני לא צודק בחשש שלי - שאמנם יש סיבות רציניות שהביאו אתכם לדחות את בקשתם. תנו לי - לפחות אחרי ההכרעה - אפשרות להבין מה לא בסדר עם החברים שלי - ואולי אפשרות גם ל"הגן" עליהם, ועל ידי כך להגן על עצמי - כי כרגע יש לי הרגשה שסיד וגילדה לא התקבלו בגלל קריטריונים שאף אחד מאתנו - כולל אני - לא מסוגל לעמוד לפניהם.

לגבי הצורה שבה אנו מחליטים: בזמן האחרון יצרנו נורמה - שבעצם לא מדברים באספה על מועמדים שפונים להתקבל - בכל אופן ברוב רובם של המקרים. לפי דעתי זה פגם. ההכרעה היא גורלית, במיוחד למועמד, ואנו חייבים לחפש דרך להבטיח דיון פתוח וגלוי על כל מקרה. חלק מהעניין קשור להחלטה של ועדת הקליטה לא להביא המלצה - ואף לא להביא אפילו הערכות לפני האסיפה. צעד זה תרם הרבה מאוד לשתיקה "המסוכנת" ששוררת באסיפות לפני קבלה לחברות. אני מציע שכן ימסרו הערכות ואפילו המלצות. זה ידרבן את כולנו ובמיוחד את אלו שמתנגדים, ואז יש סיכוי שחברים לא יחטפו "שוק" ויוכלו גם לשוחח על אותם המועמדים שלגביהם יש ספק או חילוקי דעות. אני בעד דיון גלוי בינינו ואני סבור שועדת הקליטה יכולה לתרום הרבה בכיוון זה - אך אם ההצעה הזאת לא נראית לחברים, ואם באמת חברים מעדיפים לא לקיים דיון, אז בואו צמשיך את המחשבה עד הסוף, ובחליט על קבלת חברים על-ידי "משאל". כל הרעיון להצביע באסיפה מבוסס על זה שחבר חייב להשתתף באסיפה לדון, לשמוע ולשקול יחד כדי שיהיה לו זכות להצביע. אם אין שום כוונה לדון ולשקול יחד - אז עדיף שביתן לכל החברים אפשרות להכריע בהחלטה גורלית זו על-ידי משאל. אני אישית לא

(המשך בעמ')

בעד זה - אך אני מעדיף דרך זו מעל השיטה הקיימת.

חברים - מדאיג אותי כל אני חושב שנעשה דבר חמור ולא בכון כלפי סיד וגילדה. להם כבר מאוחר מדי לעזור - אך לגבי עצמנו אני מרוה שזה לא מאוחר מדי ושלמד לקח מהפרשה האומללה הזאת!

גרשי א.

דו"ח משיבת המזכירות שהתקיימה בתאריך 15.7.77

נוכחים: גד, בטע, צביה, זמל, ינקל, אלק, אוסי, ג' ובי פ.
נעדרים: אדי (במכביה), ארית (עבדה בתל-אביב).

(1) קבלת חברים (משפ' פרבי) בהשתתפות רחל א., טומי)
לפי החלטת המזכירות; רחל הביאה פרטים בקשר למצבם של הילדים (המבוססים על מבדקים מלפני שנה). הוחלט למסור באספה מסקנה שאחד מן הילדים עלול להזדקק לטיפול בפשי.

(2) הלוואות לבנים

יהודה עדר בקש הלוואה של 15,000 ל"י כדי לממן הנסיעה לארה"ב. כוונתו להחזיר את ההלוואה בעזרת כלי מוסיקה שהוא ימכור. הוחלט: א) להלוות לו את דמי הכרטיסים (שינקל יקצה לפי הסידורים שלו) לתקופה של 6 חדשים.

ב) בינתיים יתקיים דיון במזכירות על תנאי מתן הלוואות, וכל החלטה שתקבל תחול על יהודה אחרי ששת החדשים.

(3) אינפורמציה

א) בטע מסרה על הודעת ועדת בנים שאריאל סיבה יצא למשק של חברתו לשנתיים. כמובן אבו בקשר עמר כל הזמן בוסף לביקוריו בבית.

ב) קבלנו תרומה של 11,000 ל"י מחברה. (זה מעלה את הסכום הקיים ל-13,000 ל"י).

ג) אחותו של לבי יודאיקין ובעלה תרמו 20 ל"ש לספרייה.

ד) גב' לי תרמה 600 ל"ש למטרה חברתית.

ה) אורחים של זמל תרמו 150 דולר לפיתוח ה"מיני-גולף".

(4) קבלת שבת

הוחלט לבצל את ההפסקה וסוכם להקים ועדה שתטפל בנושא.

(5) חברים מתלוננים על כלבים שנשכח מספר פעמים או כלב שמסריח עקב מחלת עור או משהו דומה. בטע הסבירה את בעית המשפחה, כנראה, להפטר מהכלב ובקשה את עזרת חברי המזכירות בהצעת דרך פעולה עד שנבחר וועדת כלבים חדשה.

(6) הוחלט לקיים דיון עם ו. קליטה על נושא קליטה בכ. הנשיא ופעולות הוועדה.

(7) סוכם להביא לדיון במזכירות: תנאי הלוואות לבנים.

ועדת בנים - דו"ח פעולות ופרטי הצעה שתובא לדיון באספה

עקב מחלתי בתעקבו מספר פעולות של הועדה כאשר המזכירות לקחה על עצמה טיפול והחלטה בבעיות שוטפות שלא סבלו דיחוי ועל כך גם דווח באמצעות המזכירות. בתקופה זו השתתפה ג' ין פינקוס בימי עיון בביקבוציים שהוקדשו לבעיות קליטת בנים בקיבוצים. הקדשנו ישיבה שלמה בהשתתפות המזכירה לשמיעת פרטי הדו"ח של ג' ין. התרשמותה באופן כללי היא שכל התנועות הקיבוציות מתלבטות בעיקר באותן הבעיות שמטרידות גם אותנו - ויקשה להצביע על דרך סלולה שמובילה להצלחה מירבית בקליטת בנים במשק הקיבוצי. עם זאת ביסינו ללמוד מהתרשמויות של ג' ין וליישם מספר מחשבות והצעות בתחומים שאנחנו עד כה לא נתנו להם תשומת לב מספקת אם בכלל. הנושאים הם: א) תאום בין ועדת בנים וועדת צעירים בשנתון י"ב. ב) דאגה להדרכה לחברת הילדים. ג) לבחון אפשרות להטיל על חבר ועדה להיות מקשר

אישי למספר חיילים שיטפל בכל צרכיהם במקום חלוקת תפקידים בין חברי הועדה כפי שנהוג היום: אסתר - קשר עם בנים מחוץ למשק. מריוף - רהוט לחיילים ובנים חוזרים, ג' ין פינקוס - קופה ותקציבים, הרי - שכון, דורון - פעולות תרבות.

4) שמירת מקום דיור באות לכל בן שבמצא מחוץ לקבוץ, אם זה עקב חופשה או סיבה אחרת.

5) להבטיח קשר עם בנים ע"י ענפים במשך תקופות הש.ש.ש. או השילות הצבאי המדגיש את רצון הענף שהבן יתזרר לענף ע"י שיתופו במה שצטעה בענף ובתכניותיו לעתיד - אפשרות לימוד מקצועי וכו'.

6) על המערכת המשקית לגלות יחס חיובי בקשר לבקשת לשבת חופש - אחרי שהות במשק לתקופה סבירה (ראה הודעתנו המפורטת)

7) יש צורך בהתייחסות מיוחדת לבעיות הרגישות של הבת המשתחררת מצה"ל ועל ועדת הבנים לסייע להן ע"י טיפול אינדיבידואלי לכל בת.

8) תאום בין ו. בנים וועדות הקבוץ הקיימות כדי להבטיח קליטה והפעלת הבנים בחיי החברה במשק.

9) קשר עם בנים שבמצאים בחוץ, בחופשה או בגלל סיבות אחרות.

10) טפול באות ע"י ו. בנים בבנים שחוזרים הביתה לתקופות שונות אם זה לחופשות לימוד, תקופת בסיון לקראת מועמדות או ביקור הוריהם. כאן עלינו לציין שעד כה, בנים שהגיעו לתקופות קצרות היו במסגרת אורחים עובדים במבחינת טפול בהם.

11) הועדה גם בעיצומו של דיון על אפשרות בטול מועמדות אוטומטית בהגיע בנים לגיל 18.

הנושאים שהובאו לדיון בוועדה כוללים כבר בעיות מיוחדות לנו - על חלק מהם יש כבר החלטות אופרטיביות והן:

א) תאום ושיתוף פעולה בין ו. הצעירים וועדת בנים - הנושא עלה לדיון מפורט בישיבת ועדת הצעירים להסכמתם ועיבוד הפרטים.

ב) עניני שיכון ו. בנים החליטה שלכל בן היוצא לחופש ממושך בארץ ללימודים או כל סיבה אחרת בתאום עם ועדת בנים יופעל הנוהל הבא: במשך החודשים הראשונים המשק ישמור במידת הצורך עבור הבן את חדרו. המטרה היא לתת שהות מספקת לבן להסתדר בחוץ עד למציאת סדור באות בחוץ. אחרי תקופה זו, שוב במידת הצורך, הקיבוץ יעמיד לרשות הבן חדר משותף עם עוד בן. נוסף לכך קיים תאום מלא עם ו. שיכון של המשק, כאשר דיבה סטיל בשם ו. שיכון והרי ליפשיץ מו. בנים מהוויט ועדת פעולה המטפלת בכל הבעיות המתעוררות בנושא שכון בנים

ג) טפול בבנים שחוזרים הביתה להחפשות לתקופות שונות: ו. בנים מכיבה הצעה מפורטת לטפול בנושא. בינתיים הופסק הנוהל שהם בטיפול האחראי לאורחים עובדים. כרגע הרי ליפשיץ בשם ו. בנים מהווה כתובת לכל צרכיהם, וזאת עד להחלטה מפורטת. הוא פועל בינתיים במסגרת תקציבית של אורחים עובדים.

מיכאל ד. - ו. בנים

פרטי הצעה של ועדת הבנים בקשר להסדר שהות במשק לתקופה
מוגדרת של בנים המשתחררים מצה"ל ומימון קיבוצי לבנים
המבקשים לצאת לחופשה.

- (א) הקבוץ מכיר בחשיבות תקופת חופש לבנים לשם הכרת המציאות בארץ או בחו"ל לפני הכרעה סופית על הצטרפותם כחברי משק.
- (ב) יש חשיבות מכרעת לשהות במשק לתקופה סבירה (כשנה) לאחר העדרו של הבן מסך 3-4 שבועות, לשם הכרות מהודשת עם הבית לפני צאתו לחופשה. זה יאפשר החלטה שקולה, המבוססת על בחינה והשוואה יסודית בין צורת החיים שלנו והחיים מחוץ למשק.
- (ג) יש לעודד את הבנים המסוגלים לכך ומתבקשים למסור תקופות בוספות כקצינים או בתפקידים אחרים שצה"ל זקוק להם ושמהייבנים התנדבות וחתומה לתקופת שירות בוספת.
- (ד) יש לעשות את הכל כדי לתת אפשרויות שוות לכל הבנים והבנות גם יחד לבצל את תקופת החופשה מחוץ למשק לפי ראות עיניהם.

בהתבסס על הבחירות יסוד אלה וכדי להגשים את היעדים שצוינו לעיל, מציעה ו. בנים לאספה לקבל את ההצעה הבאה:

- (1) בבי משק שסיימו תקופת שירות חובה רגיל יחזרו למשק לתקופה של כשנה.
- (2) בבי משק שהתנדבו לשרת בצה"ל תקופה בוספת של חצי שנה, יחזרו למשק עם תום שירותם לתקופה של שישה חודשים. משכורתם בתקופת השירות הזו תוכנס לקרן מיוחדת של ועדת בנים, שתעמיד סכום שווה לכל הבנים לקראת יציאתם לחופשה אחרי גמר תקופה זו.
- (3) לכל הבנים שמילאו את התנאים המתוארים בטעיפים 1+2 תעמוד הקצבה משלימה של כ- 12,000 ל"י וזה בוסף לכ- 6,000 ל"י מענק שחרור וה- 4,000 ל"י שבשמו עבורם בתקציבי המשק (סכומים אלה יותאמו כל $\frac{1}{2}$ שנה למדד כפי שנהוג בתקציבי החברה).
- (4) עם הפעלת ההצעה ע"י האספה יבוטל התור הנפוץ לבסיעות לחו"ל שהיה נהוג עד כה, וזאת אחרי שהבנים שבגמרו את שירותם בצה"ל וטרם בסעו יסלימו את בסיעתם.
- (5) הזכות להקצבה זו תישמר לבנים ל-5 שבועות אחרי גמר שירותם בצה"ל. אחרי תקופה זו יצטרפו הבנים שהם חברים לתור הרגיל של החברה והזכות המיוחדת הזו תבוטל באופן אוטומטי.

מיכאל ד.

דו"ח מאסיפה כללית שהתקיימה ב 2.7.77

- השתתפו 120 חברים. היושב ראש היה גולדברג.
- (1) מרי שרק, הרולד וולך, ויקטור פרידלנדר, אלן ואילין איסטון התקבלו לחברות. (מספר החברים היום הוא 231).
 - (2) אריה ניצן נבחר כמרכז ועדת תכנון לטווח ארוך.
 - (3) בני פורסטור ואביבה גולדברג סיימו תפקידם כחברי מזכירות אחרי תקופה של הרבה פעילות ושתוף פעולה מצידם. צביה כץ ואלק קולינס נבחרו במקומם.
 - (4) קרול בילגורי נבחרה כחברת ועדת חברה במקום סטפני ריפקינד. לכולם בהצלחה רבה.
- האסיפה נסגרה בשתיית לחיים לחברים החדשים וליום ההתיישבות ה-29.

דו"ח מאסיפה כללית שהתקיימה ב 16.7.77

- (1) אלק קולינס נבחר כמרכז ועדת הצעות. בהצלחה!
 - (2) אוכלוסיה זמנית בכפר הנשיא
הדיון נפתח ע"י אדי, ג'ובי פ. וצילה אבידור.
- אדי הסביר שלדעתו הנקודה המרכזית המביאה את האוכלוסיה הזמנית היא גורם העבודה. הגורמים המשניים הם ציודות ואולפן. הוא סבור שבמידה ובבצע ייעול של 5% בעבודה במשק יהיה ניתן להקטין את כמות הזמניים ולהתמודד ביתר יעילות עם בעיית העובדים הזמניים. לדעתו, קיומה של עבודה זמנית במשק גורמת להדרדרות במוסר העבודה ואנו חוטאים לעקרונות הקיבוץ לגבי עבודה עצמית.
- ג'ובי הסביר שהוא מסתכל על הנקודה הזו לא מהבחינה המספרית אלא מבחינת מסירת ערכים וקבלת עבודה. טוען שהיום הגענו למצב בו אנו תלויים בצורה קטסטרופלית בעבודה הזמנית. התרגלנו לדרך חיים אחרת כאשר בעיות נפתרות בדרך הקלה - ע"י הכנסת עבודה זמנית. כמו כן העלינו את רמת החיים שלנו על חשבון העבודה הזמנית (רמת חיים חומרית ורוחנית). ג'ובי בדעה שעלינו לנקוט בעמדה של צמצום, למרות שהיום אנו במצב עליה בכמות העבודה הזמנית.
- צילה התייחסה לבעיות יהודים ולא יהודים. לדעתה עלינו לקבל קבוצות יהודיות, אך להבטיח כי קבוצות אלו יהיו בני 19-20 ולא בני 15-16 ולדאוג שיתקבלו בידיים פתוחות. יש לתת תנאים הרבה יותר טובים ולבצע סלקציה מסוימת מבין הזמניים.
- הדיון נפתח, ולהלן הדעות שהוטמעו באסיפה:
- (א) צריך לדאוג לקבלת קבוצות ישראליות.
 - (ב) אחד הבעיות הצביע כי בקבלת זמניים נוצרת בעיה חברתית ורצוי להקפיד על גילם של 20 ומעלה משום שהם באים במגע עם בני משק חוזרי צבא. לדעתו האולפן בכפר הנשיא אינו מתאים משום שחבריו אינם לומדים עברית ואינם תורמים בעבודה. לדעתו ניתן לגייס חב"ה צעירים ישראלים לאחר צבא משום שהם בהחלט מחפשים אתגרים חדשים.
 - (ג) אנו צריכים לזכור שאנו לוקחים אנשים שרובם אינם יודעים מהי עבודה ואנו מכשירים אותם ומלמדים אותם ובזה יש להארת ברכה. מספר חברי האולפן שנקלטו אצלנו תארץ הוא מספר לא מבוטל.
- (המשך...)

(ד) אנו לוקחים עבודה זמנית משום שהיא יותר זולה מאשר עבודה שכירה. היא רק דורשת יותר מהחברה שלנו. מרבית החיים שלהם בקיבוץ הם בינם לבין עצמם. הם כמעט ואינם מעורבים בחיי הקיבוץ החברתיים. חושב שצריך להפסיק את העבודה הזמנית ככל האפשר. יש לעודד את הגרעין הבא אלינו להכשרה או את האולפן. אלינו למצוא את הדרך חזרה לעבודה עצמית.

(ה) השאלה היא: "מהי איכות חיים?" הקיבוץ חזל לתפקד ואינו פועל על פי עקרונותיו. זו הגישה שמביאה לסגירת האולפן. מציע שהמגמה תהיה להוריד את מספר האורחים עובדים ולנסות להביא אולפן, עלית בוער עם כל המתחייב מכך - כלומר, שליחת חברים ללמוד הדרכת בוער.

(ו) אין להתור לחיסול העבודה הזמנית. אפן ביצול של זמניים - זו לא עבודה זולה, יש הבדל גדול בין עבודה זמנית לבין שכירים - יש הבדל במוטיבציה. השכירים אינם מטפיעים על החברה לעומת המתנדבים המשפיעים על כל חברת כפר-הנשיא. ההצעה של סגירת האולפן בגלל מצוקת הדיור (לדעתו) מוצדקת מאחר וזהו לוקטוס שאיננו יכולים לעמוד בו משום שעבודת האולפן מפוצלת ל-3 שעות ו-5 שעות עבודה ולכן הם עובדים בעיקר בשירותים. מציע לקבל את ההצעה לסגור את מחזור הסתו של האולפן ולהשתמש בשיכון לשיכון זמניים העובדים יום עבודה מלא.

(ז) על מנת לדון בנושא, יש לדעת על מה מדברים. במידה ומדברים בלשון כלכלית בלבד, ברור שאין מקום לאולפן, לכן צריך להבהיר קודם כל את יעודו של הקבוץ. אנחנו מקבלים את השתתפות הסוכנות בקיום האולפן ומשכורות למורים. כמו כן, מוסר העבודה שובה מאולפן לאולפן ולימוד העברית תלוי רק בבו. יש לקבל בער יהודי... שמוכן להיות במסגרת של 6 חודשי לימוד עברית.

(ח) ברור - מרכז כח אדם - ענה שברור כי בכל מקרה נאלץ בעונות מסוימות לקחת כח עבודה מחוץ למשק. בבי משק חוזרי צבא שווים כל אחד 5 זמניים אבל מספרם עדיין לא גדול. ברור שהיחידה הכלכלית שלנו היא גורם קבוע. בהסתמך על תכנון, מתברר כי העבודה הזולה ביותר היא עבודה שכירה ולא עבודה של מתנדבים. בהתייחס לדבריו של אדי, גם כאן יש התקדמות אם בודוק מי עבד במשלוחי העופות האחרונים.

הדיון יימשך באספה הקרובה. מטרתנו להחליט כמה אחוז מהאוכלוסיה כאן צריכים להיות זמניים. כיצד להגיע למספר המתאים של מתנדבים בהתאם להבחיות חברים באספה ואין לפעול לשם כך. יש לקחת בחשבון בעת השיקול: קבוצות, בודדים, גיל האוכלוסיה הזמנית.

הדיון עדיין מתבסס על צרכי עבודה

צרכי חברה

ציונות ותפקידנו בארץ

יחסנו לזמניים

המשך האולפן (בקרב מאד עלינו להחליט

אם נקבל את מחזור האולפן הבא).

ישיבת ועדת המשק - 8.7.77

נוכחים: ג'וני ט', איזק, בוב, קולין, יענקל, ברוך, בני ג', נסע, רימונד ס', זמי.

1. אדמות - סיכום הישיבה שהתקיימה בכפר הנשיא ביום 11.7.77.

נוכחו: מנדל אשל, מרכז התכנון, משרד החקלאות.
דב אנגל, מתכנן הסוכנות היהודית, תא הגליל.
אורי טננבאום, רכז חקלאי, מועצה אזורית גליל עליון.
שמואל בן-צבי, מרכז המשק כפר הנשיא, ונציגים הוספים של המשק.

הובאה בפני המשק דרישה למסור לסוכנות היהודית 247 ד' קרקע זמני שקבוץ כפר הנשיא מחזיק בתוך המשבצות ומעבד כשטחי פלחה. לפי טענת הסוכנות, שטחים אלה מיועדים לנטיעת נשירים (ואבוקדו, במידה והם ראויים לכך) עבור המושבים.

בנוסף, הובאה דרישה למסור 500 ד' אדמת מרעה ממשבצת אדמות המרעה (ס"ה 4,600 ד'), שהמשק מחזיק בהחכרה ממנהל מקרקעי ישראל.

מסעם כפר הנשיא הובאו הטענות הבאות:

(1) המשק מחזיק היום ב-4,646 דונם אדמה קבועה ו-351 דונם אדמה זמנית.
ס"ה-4,997 דונם אדמה לעבוד.

4,600 דונם מרעה.

(2) כל משקי הדרום (כגון מחניים, עמידר, גדות, משמר הירדן) מחוכננים על בסיס של 43 דונם ליחידה, הווה אומר שלמשק כפר הנשיא מגיע 120 יחידות $\times 43 \text{ ד'} = 5,160 \text{ ד'}$. נכון הוא שבזמן הדיונים האחרונים בשנת 1972 המשק הסכים לפשרה כדלקמן: 120 יחידות $\times 30 \text{ ד'} = 3,600 \text{ ד'} + 900 \text{ ד'}$ בעל מסביב לנקודה. אמנם לנוחה הדיונים שמהקיימים היום, אנו מעלים מחדש שקול דעת נוסף בענין גודל הקרקע ליחידה. ז"א שלפי דעתנו, גם לכפר הנשיא מגיע 43 ד' ליחידה. אי לכך, אין מקום לתביעות להעברת אדמה זמנית שבבעלות המשק.

(3) בענין העברת 500 ד' מרעה להכשרה עבור המושבים, אין לכפר הנשיא התנגדות עקרונית.

2. כבישים פנימיים לאבוקדו - בית ודרוז

מרכז המשק דוח על הברורים שהוא ניהל עם כמה מוסדות, קבלנים, הסוכנות, כדלקמן:

(1) אפילו בלי ממון מתאים, חייבים לסלול את הדרכים כדי שתהיה אפשרות להוציא את הפרי בחורף.

(2) בבית - להשתמש במחצבת חזרה שלנו על יד כביש נחליים, כי על ידי כך נוזיל את מחיר הבניה באופן משמעותי.

(3) בדרוז - לברר האם ניתן לחפור בואדי הסמוך, או להביא חומר גם כן מהבית.

הוחלט: להקים ועדה אד-הוק (אלק, איזק, הרי, זמי).

3. קרן חסכון לבניה

כיום הממשלה מעודדת תוכניות רבות לחסכון ע"י האוכלוסיה, וגם אצלנו מתחילים דיונים לברר האם רצוי להשקיע כספים לטווח ארוך, כדי לממן בעתיד פרויקטים גדולים יותר בבניה.

הוחלט: להטיל על הועדה הכספית להכין הצעות מפורטות יותר לדיונים נוספים.

מי הם הזמניים אצלנו ולמה מקבלים אותם?
.....

לקראת האספה אנו מזכירים לחברים את ההצעות והדעות
שהועלו באספה האחרונה.

.....

- דעה 1: הסיבה העיקרית שאנו לוקחים קבוצות או בודדים לתקופות שונות, היא משקית בלבד - כח אדם. אם נוכל למצוא דרך לתרום יותר בעצמנו, נוכל לצמצם בגודל האכלוסיה הזמנית שמגיעה לכפר-הנשיא.
- דעה 2: הקבוץ גורם חנוכי ותפקידו לקחת קבוצות כמו אולפן או קבוצות מאורגנות ע"י התנועה, כדוגמה שנת הכשרה. עלינו לעזור לחנך את הנער היהודי שמגיע לארץ.
- דעה 3: קבלת בודדים בלבד, בלי שום קשר עם התנועה מהווה ניצול של עבודה זולה וזאת לא צריכה להיות הגישה של קיבוץ בכלל ובכפר הנשיא בפרט.

.....

- מטרת האספה היא להגיע להחלטה בקשר לאכלוסיה הזמנית בעתיד. ונעלנו לבחור בין האלטרנטיבות הבאות.
- (א) אולפן - כן או לא - הן לגבי המחזור הבא והן בכלל.
- (ב) קבוצות מאורגנות (דרך אחד הבונים) מחו"ל לתקופה לא פחות משלושה חודשים (דוגמה שנת הכשרה).
- (ג) מתנדבים - קבוצות או בודדים דרך מחלקת הח אדם, אחד הקבוצות והקבוצים.
- (ד) לארגן גרעין מבודדים וסטדנטים ישראלים מהעיר (אחרי צבא).

.....

- (4) צמצום במספר הזמניים: ע"י שינויים במכרז עבודה. פירוש הדבר - ניצול יתר של כוחות עצמום (הצעת אדי).
- פה מדובר בצמצום בכח-עבודה שמני לפי אחוז מסויים ולשם כך יש צורך להביא הצעות לדרכי ביצוע.

.....

128 Parents

Page

KPAR HANASSI,
22nd July, 1977

Dear Parents;

First, an announcement from Lou Segal, in connection with the library. As Lou will be on holiday next week, the library will be closed during the day but it will be open as usual on Sunday and Monday evening. So don't forget to pick up books then and not leave it until later in the week.

You must have heard, if you haven't seen the group of kids from Kiryat Lotzkin (Haifa) who are here for two weeks! According to Jim, they're doing a good job of work, repairing, painting and getting the merry-go-round ready. They really seem to be a nice bunch of kids - we have three of them over for tea every day!

Please, please, please don't take dishes, jugs, etc. from the dining-room. It is getting increasingly difficult to keep things running as smoothly as possible because of lack of equipment which is there in theory but seems to have sprouted legs!

Many Happy Returns of the Day to:-

Leora Mendigorski	25th July	'Tsvika Cornblat	29th July
Eldad Collins	"	'Suzanne Schwartz	"
		'Orly Arnold	"
Gil Collins	26th July	'Li'at Goldberg	"
Vita Mendigorski	"	'Amos Nitsan	30th July
Annette Ma'ayan	27th July	'Ehud (Udi) Wagner	31st July
Ya'el Neminoff	28th July	'Rotem Cohen	"
Vereni Levy	"		

MAZAL TOV on the occasion of their ANNIVERSARY to:-
 Ami and Sue Ellen ben Zvi on the 25th July.
 Hanna and Shmuel Yodaikin28th July
 Chava and Emile Frank30th July

it will be open as usual on Sunday and Monday evening. So don't forget to pick up books then and not leave it until later in the week.

You must have heard, if you haven't seen the group of kids from Kiryat Lotzkin (Haifa) who are here for two weeks! According to Jim, they're doing a good job of work, repairing, painting and getting the merry-go-round ready. They really seem to be a nice bunch of kids- we have three of them over for tea every day!

Please, please, please don't take dishes, jugs, etc. from the dining-room. It is getting increasingly difficult to keep things running as smoothly as possible because of lack of equipment which is there in theory but seems to have sprouted legs!

Many Happy Returns of the Day to:-

Leora Mendgigorski	25th July	'Tsvika Cornblat	29th July
Eldad Collins	"	'Suzanne Schwartz	"
Gil Collins	26th July	'Orly Arnold	"
Vita Mendgigorski	"	'Li'at Goldberg	"
Annette Ma'ayan	27th July	'Amos Nitsan	30th July
Ya'el Neminoff	28th July	'Ehud (Udi) Wagner	31st July
Vereni Levy	"	'Rotem Cohen	"

MAZAL TOV on the occasion of their ANNIVERSARY to:-

Ami and Sue Ellen ben Zvi on the 25th July.

Hanna and Shmuel Yodaikin28th July

Chava and Emile Frank30th July

There are 620 souls on Kfar Hanassi this month- so if you can't find a member of the kibbutz, it's because they're feeling rather swamped although we appreciate the extra help, and that's a fact!

AND... Last but not least, let's say 'Mazal Tov' again on the occasion of the opening of the PARENTS T.V. ROOM next door to Mrs. Marcuson. Happy viewing!

Shabat Shalom!

7505/אר/קפ
18.7.77

לכבוד
שלמה רוט
מח' התעשייה
אחוד הקבוצות והקבוצים

שלמה שלום רב!

הנדון: דו"ח על מפעל הבונים ע"י יגאל לוין -
- יוני 1977.

לאחר כמה דיונים אצלנו על הדו"ח, הגענו למסקנה שחלק מהבקורת של המפעל בהחלט מוצדקת, וכבר החלטנו על מספר צעדים על מנת לשפר את המצב, לפי ההמלצות של הדו"ח:

1. עקב חקירה ארוכה של נסיונות כושלים למסור עבודות לקבלנים בחוץ, גדלה אצלנו הנטיה לעשות כמה שאפשר אצלנו בכוחות עצמנו. על מנת לשנות כיוון זה, הוחלט למנות רכז קניות טכני.

2. ישנו צורך להוציא תכנית אופרטיבית להחיש את צמצום העבודה השכירה, כאשר נקודת המוצא של תכנית פתוח המפעל תהיה צמצום מספר העובדים השכירים.

3. יש מקום להעזר בחברת יועצים לנהול ולהנדסה, על מנת לבחון דרכי הנהול שלנו, ולהציע שטוח של שנוע ושפורים - בעיקר בביח היציקה עצמו.

בנקודות אלו, יגאל קלע למטרה, ורק חבל שחלק כל כך גדול מהדו"ח אינו מדויק, אינו מבוסס, ונוחז תמונה לא נכונה של המפעל - כך שההשפעה של הדו"ח על החברים כאן, פחותה בהרבה ממה שהיתה יכולה להיות - עם דו"ח שקול יותר.

אני מצרף למכתב זה, את ההערות שלנו על הדו"ח, ומבקש ממך לחלק אותם עם מכתב זה - לכל אותם חברים באחוד אשר קבלו את הדו"ח.

בברכת חברים,

קולין פרימוס
הבונים מוצרי יציקה בע"מ.

הערות, הסתייגויות ותקונים לדו"ח על מפעל הבונים - יגאל לוין יוני
1977.

הדו"ח מבליט 4 נקודות תורפה מרכזיות במפעל:

1. הבונים יושב על מכרה זהב - בתור גרוטאות נירוסטה זולות, והרווח מיציקות אלו מחפה על כל אי היעילות של המפעל כולו.
2. לא נוצל חוק לעדוד השקעות - ובזה פנספסה הזדמנות לקדם את המפעל מבחינה טכנולוגית.
3. גיוס כשלושים חברים (ומתנדבים) לעבוד במפעל בשנתיים האחרונות - אבל כמעט כולם נכנסו לשרותים ולנהול.

שלוש הנקודות המרכזיות של הדו"ח אינן נכונות:

1. גרוטאות נירוסטה: אנו משלמים כ-60%-75% מהמחיר הבינלאומי לפסולת הזאת והיא מהווה כ-6% בלבד מהוצאות המוצרים מנירוסטה - כך שהיתרון כאן קטן מאוד! כך שגם עם בטול האסור על יצוא גרוטאות, ההשפעה על רווחיות המפעל תהיה די מינימלית. גם כדאי לציין שאנו מוסיפים לפסולת את האלמנטים החסרים על מנת להגיע להרכב הדרוש - והתוספות האלו יקרוה בגלל יבואן, ומהוות כשליש ממחיר חומר הגלם).
 2. חוק לעדוד השקעות:
ביולי 1975 אושרה חכנית ע"ס 8,400,000 ל"י, ובצענו כבר 6,000,000 ל"י. עוד מליון לא בוצע, עקב זה שהחלטנו לא לרכוש חנור נירוסטה שני - רכישה אשר היתה מגדילה מספר השכירים בעוד 6-10 לפחות וגם ציוד מעבדה ע"ס 450,000 לא בוצע, לאחר שקבלנו בהשאלה את המעבדה של משרד הבטחון.
 3. גיוס חברים חדשים:
לא נכון שבעיקר נכנסו למנהלה ולשרותים. נתחנו את עבודות החברים החדשים אשר נכנסו (ראה נספח 1) ומתוך 29 חברים וזמניים, 19 עובדים ביצור ישיר, 3 עובדים בצוות פתוח המפעל ואחזקה, 3 נכנסו לעבוד במכירה ונהול מח' הברזים (אשר הכפילה בשנתיים את היצור והמכירות) אחד יצא ללמוד הנדסת מכונות, ושלושה בלבד נכנסו להנהלה, נקיון ושרטוט!
- בנוסף לשלוש הנקודות המרכזיות הנ"ל אשר חוזרות ומופיעות מספר פעמים בדו"ח) ברצוננו להעיר על יתר הנקודות אשר אינן נכונות - בסדר שהן מופיעות בדו"ח עצמו.

1. הפחותים הזוחלים הגדילו את הרווח: (דף 3 סעיף 6)
בדיוק להיפך! עלית ההכנסה מהיצוא היתה במוצע 62%, בו בזמן שמחיר הגרוטאות בארץ עלה ב-64%, ושאר הוצאות המפעל עלו לפי האינפלציה בארץ משך 1975-1976 ב-75%. זאת הסיבה העקרית לירידת הרווחיות המפעל ב-1976 ובתכנית ל-1977.

2. שרותים והנהלה מנופחים: (דף 3 סעיף 7)

אנשי אחזקה, בקורם טיב יציקות מעולות, מח' הנדסת היצור - נרשמו בתוך מנהל ושרותים, אבל בעצם שייכים לאנשי היצור (ראה נספח 2) לפי החלוקה הזאת, עובדים ביצור 82% ובשרותים 18%.

3. מחלקת מוצרי השקיה (דף 3 סעיף 9)

לא נכון לומר שהמחלקה הזאת נותנת תרומה שלילית. על אף ההסבר, יגאל לא הבין שטח הרשום, והטיל על המחלקה הזאת, עובדי מנהל ושרותים - אשר עובדים אך ורק במחלקה של יציקות בטיב גבוה - וכך הגיע לתרומה שלילית! הוא גם מציין בדו"ח "ביניהם טובי האנשים במחלקת האלומיניום וכתוצאה מכך, חל עכוב מדאיג בפתוח מחלקת יציקת אלומיניום באיכות גבוהה" - פשוט אינו נכון. אף לא אחד מהמחלקה הזאת, עובד גם באביזרי השקיה.

4. אינו בודק אלטרנטיבות: (דף 4 סעיף 16)

פשוט אינו נכון. בודאי שלא בדקנו כל האלטרנטיבות, כל הזמן, ובודאי ישנם תחומים מסוימים שכדאי "לבחון מחדש". אבל במקביל לתכנית הפתוח המקורית, היתה בדיקה על כל שלב ושלב: האם לרכוש ציוד משומש מסיפל - או ציוד חדש: האם לחתום על סלדיין או לחתור להסכמי ידע ספיקיציים קטנים יותר: האם ליבא חלקי ברזים - או ליצר בעצמנו: האם ליבא אקטואטורים שלמים או להרכיב אותם כאן. האמת היא שישנה מערכת תמחיר מלאה ומדויקת מאד ואפשר לדעת את העלות על כמעט כל מוצר ומוצר - ועל סמך בדיקות אלו, מחליטים בקשר למחירים, הנחות, עדיפויות ביצור וכד'.

5. השוואה עם מפעל אומן בקבוץ הצור: (דף 4 סעיף 17)

לא נכון שתרומה במפעל אומן עם מחזור של 20,000,000 גדולה מזאת של הבונים (עם מחזור של 28,000,000). המפעל בקבוץ הצור מפותח מאד, ובנוי על עבודת חברים בלבד, והגיע להישגים יפים - אבל למה להגזים? התרומה באומן היתה 5,000,000 ל"י ב-1976 ובהבונים 6,500,000. (וזוהי שנה גרועה מאד מבחינת רווחיות המפעל).

6. חסכון ב-81-77 עובדים: (דף 5 סעיף ב)

שוב חבל! לפי מיטב הערכתנו, אם נבצע על ההמלצות בדו"ח נוכל לחסוך עד 50 עובדים - ובהחלט אין אפשרות לחסוך 20 עובדים במנהלה ושרותים מחוץ 30! (ראה נספח ב).

7. הפסקת פתוח המפעל (דף 6 סעיף 1):

אינו נכון. כאשר ראינו ש-1976 תהיה שנה קשה מאד מבחינת הרווח, ועם מצב כספי קשה מאד (עד כדי כך שלקחנו כסף צמוד מהבנק ע"ס 500,000 ל"י) בלמנו את המשך הפתוח של מעדדים בבנין גמדי - והאטת שפוך המעבדה וחדר אכל לשכירים. מצד שני, העברנו 3 מחלקות לבניני גמדי - לתנאי עבודה משופרים בהרבה, וגם את המחסן הכללי. העברנו אלו אפשרו לנו להעביר כמה מחלקות בחוץ בית היציקה למקומות חדשים - הכל לפי תכנית אב של מהנדס מבחוץ (ברילר) ולפי תכנית פתוח החמרון של צוות החברים. מחלקת האחזקה הועברה למקום גדול ומתאים יותר - והתשתית הרחבה ומסובכת לקליטת ציוד סיפל נבנתה. כמעט כל הציוד עומד היום במקום המיועד לו - ובתוך 6 חדשים יהיה בהפעלה.

הציוד החדש למערכת החול הגיע מאנגליה רק במאי וגם הוא כבר מתחיל להיות מסודר לשמוש. העכוב העיקרי בשמוש בכל הציוד, נובע מחולשת צוות האחזקה (ראה הסעיף הבא).

8. אחזקה חלשה במפעל: (דף 7 - סעיף 1 - א + ד, ז)

כל התופעות אשר הוזכרו בסעיפים אלה נכונות, וכולן נובעות מחולשת צוות האחזקה. טוב שיגאל העיר על כך בשפה בוטה כל כך, ואנו כבר מנסים לחזק את הצוות, להפריד עבודות הפחות מעבודות האחזקה, לתכנן אחזקה מונעת ולמסור יותר עבודות לקבלני חוץ.

9. קליטת חברים:

העובדות והמסקנות פשוט אינן נכונות! רוב החדשים נכנסו ליצור - ולא למנהלה!! 29 חברים ומתנדבים התווספו למפעל תוך שנתיים והתחלקו לעבודה כך:

ליצור ישיר	19	
מח' ברוזים - נהול ומכירה	3	הכפלת יצור ומכירות.
צוות פתוח חמרן	2	
קורס הנדסאים	1	
שרטט כלים למחרטה	1	(טכנאי)
אחזקה	1	
הנהלה ושרותים	2	!!
ס"ה	29	

מחור השניים אשר נכנסו להנהלה, אחת החליפה מזכירה שכירה. (ראה נספח 1).

10. תכנית הפתוח פסקה לגמרי (דף 8 סעיף 5):

אינו נכון. ראה הערה מס 7 שלנו לפרטים מלאים. גם סעיף "ו" - "האנשים ששלחו לחו"ל, חזרו משוכנעים עם מה שיצאו" אינו מוצדק. ג'ק ואפרים יצאו לששה שבועות לאירופה, בקרו ב-20 מפעלים ורק לאחר מכן החליטו איזה מכון חדש להזמין משויעריה, ומאנגליה - בין המודרני ביותר בעולם!

11. מחלקת מוצרי יציקה מעולה (דף 9 סעיף 7):

"המגמה היא ללמד לבד". לא נכון. הייתה אמנם אפשרות לחתום הסכם ידע עם סלדיין ע"ס 1,200,000 ל"י, אבל כאשר גילינו שהממון להשקעה הזאת, הוא רק 20% מכלל ההשקעה - נרתענו - ואין פלא על רקע הקשיים הכספיים של שנת 1976. אף פעם לא הייתה תאוריה אצלנו, שנוכל ללמוד נושא זה בכוחות עצמנו.

12. חל גדול מדהים (הכפלה) במספר עובדי המנהלה והשרותים (דף 10 סעיף 2):

שוב אינו נכון. עבדו לפני שנתיים 24 חברים בנהול כללי - והיום 27. (כל הגדול נובע ממחלקת הברזים - עקב הכפלת המחזור) ראה פרטים מדויקים בנספח 1.

13. חלוקת ימי עבודה שרותים והנהלה למחלקות (דף 10 סעיף ה):

יגאל פשוט לא הבין שיטת חלוקת העבודה אצלנו בין המחלקות, ועם השנויים אשר עשה, הגיע לנתונים לא נכונים.

בפשטות: החלוקה אשר מופיעה בתכנית היצור איננה חלוקה לפי מחזור, או לפי

מס. ימי עבודה כיצור, אלא חלוקה פונקטיבית, מבוססת על התפקידים של העובדים. כך שאותם 1,900 י"ע שיגאל רצה לחלק בין רות לבין יציקות תעופתיות - שייכות אך ורק למחלקת היציקות, וכוללת רנטגן, בקורת ממדים, טפול טרמי, בדיקת זייגלור, משיכת מוטות וכו' - ואף לא אחד מ-7 העובדים כאן, אינו מתעסק בכלל ברות.

ימי העבודה הכלליים של המפעל, (הנה"ח, מזכירות, הנדסה כללית וכד') כ-8,750 ימי עבודה אינם מחולקים בכלל בין המחלקות, אלא מופיע כסעיף בנפרד בהוצאות כלליות. ובקשר למחלקת רות, חלקה בהוצאות אלו, פחות בהרבה מיתר המחלקות, היות ומתקיים בתל אביב משרד גדול לשווק ולהנה"ח של רות - וההוצאות של אותו משרד (כ-20%) מורידים מההכנסות של המחלקה!!

קליטת חברים חדשים 1977 - 1975.

נספח 1

חברים + זמניים חדשים למפעל (פרט לאלה אשר החליפו חברים שיצאו מאותה עבודה במפעל (כמו קולין - מיכאל וכו').

יצור

4	סיד + 3 זמניים	מח' ברזים:
4	לס, הרבי, אריה, + זמני	חדר עבוד + כלים:
2	בוב, גרשון.	סיב גבוה:
7	טומי, ג'ורג', דוריס, + 3 זמניים	רות:
2	קוקילות + נקוי	
19	ס"ה יצור ישיר	
3	עליזה, ג'נט, פיל	נהול ברזים:
1	אורי	למנדים הנדסאים:
2	אלן, אבי	פחות המפעל:
1	זמני	שרטט כלים למחרטות:
1	זמני	אחזקה:
2	אילנה + זמני כללי	הנהלה ושרותים:
29	ס"ה	

(ס"ה 64 עובדים בחכנית יצור)

נתוח שרותים והנהלה

נספח 2.

מנהלה כללית:

6	דנה"ח + תמחיר
3	תפ"י
7	מזכירות והנהלה
3	מחסן, נכויין, מזנון
8	מח' ברזים
27	

מנהלה ושרותים - 27

8	אחזקה
6	בקורת טיב חמרן
5	הנדסת יצור:
2	מחסן ברזים
4	מזלגן, חדר כלים, מתלמדים ביצור.
	<u>יצור</u> - 25

2	לימודי הנדסה
7	צורת פתוח ובניה
	<u>השקעות</u> - 9

קולין פרימוסט
הכונים מוצרי יציקה בע"מ.